

НОВ БЪЛГАРСКИ УНИВЕРСИТЕТ

КУРСОВА РАБОТА

ПО НАКАЗАТЕЛНО ПРАВО

НА ТЕМА:

**ПРЕСТЪПЛЕНИЯ ПРОТИВ КРЕДИТНАТА И ПАРИЧНАТА
СИСТЕМА. ПОДПРАВКА НА ПАРИЧНИ И ФИНАНСОВИ ЗНАЦИ
(ЧЛ.243), ДРУГИ ПРЕСТЪПЛЕНИЯ СВЪРЗАНИ С ТАКАВА
ПОДПРАВКА**

Изготвил:

Проверил:

София, 2015

УВОД

Сигурността на непарични платежни средства е ключов фактор за икономическата стабилност на България и ЕС като цяло. Според статистиката, общият брой на платежни карти, издадени в ЕС през 2014 г. е достигнал 726 906 710. Стойността на законните безналичните плащания с карти в ЕС превишава 3000 млрд.евро. От гледна точка на сигурността, промишлеността в ЕС предприе важна стъпка напред чрез пълно прилагане на EMV стандарт (карти с чип) за транзакции с карти и е в процес на разработване на защита за онлайн транзакциите чрез „силно“ идентифициране на клиентите (3D защита).

Банковите институции са предприятия със стопанска цел, така че намаляването на незаконната доходите на престъпниците не винаги е приоритет за тях при въвеждането на нови банкови продукти или услуги. Приемливите нива на измама и очакваната нетна печалба на банките са по-важни, отколкото реалното предотвратяване на измами, което би довело до лишаване на престъпниците от огромни суми пари, които те крадат посредством платежни инструменти. С настоящият глобален характер на дейността на сделките в банковия сектор и режима на безналични плащания, мерките на сигурност на регионално ниво не са достатъчни и слабостите се експлоатират от престъпните мрежи.

Нивото на трансгранични измами е по-високо от тези във вътрешността на страните. В топ десет страни на Европейския съюз размерът на трансграничните измами при разплащане с карти е няколко пъти по-висок от цялостният процент на ЕС и в някои страни от третия свят, процентът на трансграничните измами дори е по-висок.

Въпреки това, инициативи за превенция се предприемат предимно на национално равнище. Измамите се увеличават най-вече във връзка с далечните платежни операции, особено в Интернет. И докато през последните години продажбите в електронната търговия надхвърлят най-благоприятните оценки, нейния потенциал се инхибира от липса на доверие в сигурността на платежните операции, извършвани през интернет.

Отделно от прихващането на данни в процеса на плащане, възможността за събиране от хакери на информация от уеб-сайта е причина за безпокойство.

Престъпната дейност бързо се разраства с увеличаване на обема на разплащанията. Печалбите често могат да се използват за други престъпни дейности и

укрепване на организирани престъпни групи. Измама чрез използване откраднати или неистински безкасови инструменти за плащане се извършват предимно от криминални организации. Те са гъвкави в своите операции. Те са в състояние да променя начина си на действие, за да заобиколят контрамерките предприети срещу тях. Престъпните групи често работят на трансгранична основа. Използват се сложни техники за извършване на измамите.

Правната защита (включително и наказателноправната) на паричните знаци и платежните карта е приоритет не само на националното законодателство, но и на международно ниво, включително и вторичното право на ЕС.

Понятието платежен инструмент е дефинирано в редица нормативни актове:

В чл. 93, т. 24 от НК, в който под платежен инструмент се разбира веществено средство, което позволява самостоятелно или във връзка с друго средство да се прехвърлят пари или парични стойности.

Легална дефиниция на понятието платежен инструмент се съдържа и в редица други нормативни актове: Валутния закон, Закона за платежните услуги и платежните системи, Закона за предоставяне на финансови услуги от разстояние, Наредба № 3 от 16 юли 2009 г. за условията и реда за изпълнение на платежни операции и за използване на платежни инструменти.

Вторичното право на ЕС също урежда материята относно платежните инструменти. Това е направено в:

- Регламент (ЕО) № 924/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 година относно презграничните плащания в рамките на Общността и за отмяна на Регламент (ЕО) № 2560/2001.

- Рамково решение на съвета от 28 май 2001 година относно борбата с измамата и подправянето на платежните средства, различни от парите в брой.

Прегледът на съдържанието на посочените нормативни актове показва, че Наказателният кодекс урежда обобщаващо съдържанието на платежния инструмент, като се абстрахира от отрасловите правно-технически особености, влагани в понятието. По този начин законодателят е създал възможност за наказателноправна защита на различни по характера им платежни инструменти: платежни карти, чек, пътнически чек, запис на заповед, менителница, държавни ценни книжа.

Обект на престъплението по чл. 243, ал. 2, т. 3 от НК са обществените отношения, свързани с нормалното функциониране на паричното обръщение и